

14633

III

9

P

1. Langüski i Czarnockiego Informacya p. Oporoćcia. precinko mniema.
nem. Miasto Czerkassy. oraz Opalon Lomowato i Bialowos. - str. 38.
2. Konwent Jasny Gory Woskreschenskiy Kaloni s. Panta contra Antoni Wybro.
nasyki, prot. i. prior i. caly Konwent Kanonkow Regal. Lateranenskiych i Alb.
bucly. - (jako doublez ad 15036 III 5: II 14 ab. uumigto) Woskreschenskiy str. 73
3. Trinagrodskij starosiny Litykowsy. Replik na Oporoćcia Branickiego
i sprawy Klucza Olesnickiego wrymion. - str. 20, K. alb. 6.
4. Nemestian Karer i Michala Gyperto et Wytygucenie sprawy - precinko
Janowi Picta, Kapitanowi i Francisce p. Branowos i Picta Janowi Gantoni i ja.
nari Janagroni, jubilerowi. - K. alb. 12.
5. Co strony Jana barona De Brea. Wytkla sprawy - precinko Felixonu br.
De Willeis (wzgladen raplat Lowicy i Komornego mo raplacowego na ter.
minach). - str. 10.
6. Monsire Dans l'affaire Du baron De Brea avec le Baron De Willeis.
(po polski i franc.) - str. 13.
7. Stronski Andrej. Najjasniejsza Wlegawo! (= proba i Dekret Executionis
na generale Soldehoffe) - K. alb. 3.
8. Julianus i Ropp. Status causae contra Joannem Henricum Indersheim
i Brücku (sprawa spolkowa) - K. alb. 13.
9. Z strony Jozefa Jeronskiego. Oporoćcia precinko Piotrowi Blankowi i spr.
nie o uchwale Glauko wspolnosc Brücku i o rakupionij i Joz. preniy str 65
+ Summarijusz manifestow i pokow i tej sprawie porymionych. - str. 3.
10. Frankhols Reinhold i Fockensahn, majora Prelorenie sprawy precinko Maur.
Jerome Adamowi i Fockensahn. - K. alb. 3.
11. Kiry i Platenow Stritynskiy, wiony i innych Stritynskiego sukcesorow Replik
precinko Piechowskiemu, Polkow. i Janowi i Jeronskich matz. - str. 18.
12. (i teze sprawy) Status causae. - alb. K. 6
13. Konstanty, Nemestian i Stefan Jatoriewicz. Status causae. Pierwy Franciszek Eli.
chalyl. Sprawa wzgladen natyry Dobr Lebitynsce. - K. alb. 4.
14. i teze sprawy: Summarijusz Documentorum (po latins) - K. alb. 2.
15. Franc. Gleason De Witten, brata jego Jana i siostry Elzbiety De Hofkil Stan sprawy
precinko Piotrowi Wigniemu Kurlandzkemu. - str. 14.
16. Broda Wlad. Jeronowskiy prawi Woi
glowi (litog)

16. Jana Henryka Syn. De Brücken, ~~pro~~ Frederic sprawy przeciwko Johann
p. Poppow Brücken. (patrz 8.) - K. alb. 12

17. z strony Łódź, stowarzyszenia Prozisa o General Konfederacyi p. Herman
meu interesu. (o nieumiejęt Łódź) - str. 18.

18. Salomon p. Brückenhof Poltykow stan sprawy przeciwko Fr. Kar. Brückenhof
mm, Franc. H. H. p. Hossnitsch Jablonowski i in Kucanow Jablonowski go. - K. alb. 2.

19. Karim, Michalskiego: stan sprawy kryminalnej

20. Molesphor Billewicz (int. advocatus), Indykiem C. R. Indycium! (W spra
wie Łodzi i Katowickich i Głoga Lichoskich) - K. alb. 6.

21. Blank contra Józef Jerowski (patrz 9). Łódź sprawy. - K. alb. 10

22. Josamy p. Karowski Pickowski i in statu causae contra Rosam De Pla
ter Stutjiska (patrz 11). - K. alb. 6.

23. Astoro Kar. Sapichy Manifest na Łaskawienia Łódź p. krabion Ło
row Sapichy Łódź sw. 1785. - K. alb. 4.

24. Franc. Kar. Brückenhof Opawski na stan sprawy Salomon p. Brückenhof
Poltykow (patrz: 18.) - str. 40

25. Replik p. strony in Kucanow Jablonowski pro Francisłowi Michalskiemu. (patrz

26. Replik De pro 4)
Brauner - K. 2

BIBLIOTHECA
VNIV. IAGELL.
GRACOVENSIS

146337a

REPLIKA

*w Sprawie Urodzoney Rozy z Platerow, niegdy Urodzonego
Jozefa Strutyńskiego Starosty Szakinowskiego Matzonki pozo-
stałej Wdowy, y innych Urodz: Strutyńskiego Sukcesorów.*

PRZECIWKO

*Uu. Piechowskiemu Podkomorzemu S. K. Mci y Joannie
z Kczewskich Matzonkom.*

Jedna Tranzakcyja Donacyi 1708. Roku, a dwie z niey wy-
pływające Kwestye, uczyniły między Stronami Sprawę
przed Tron W. K. Mci Pana Naszego Miłościwego teraz wpro-
wadzoną.

Na rozwiązanie tych dwóch Kwestyi dowiedziono w Indu-
kcie Sprawy, że ta Tranzakcyja Darowizny jest istotnym Te-
stamentem, y że Przewielebny Wolff Dobra Lautzen y Kürz-
chów, iako z Familii pochodzące, przez Tranzakcyję Testamen-
tową nie mógł iedney Siostrze z pokrzywdzeniem drugiej od-
dawać, a z tych Dowodów nieważność Tranzakcyi Darowizny
okazała się.

Strona UUr: Piechowkich stawiając w samey Sprawie z nie-
przyzwoitością akcyi, onę na dwóch zasadzała dowodach: pier-
wszym prawności Donacyi 1708. Roku, drugim zamilczaney
dawności. Aby zaś zamilczaną dawność, czyli Preskrypcyą ro-
wnie do samey Sprawy in facto rozciągnąć mogła, przytoczy-
ła przyczyny z Prawa, któremi nieprawność wyniesionego Re-
skryptu, dającego moc czynienia non obstantibus Fataliis, oka-
zywała.

W porządku. Dowodów przez Stronę najpierwszym było,
naganienie wspomnionego Reskryptu, przeto w tym samym po-
rządku, najsamprzód usprawiedliwić iego należy.

) II (

Prawa Powfzechne składające w Ręce Monarchow Prawa Kraiow, chciały mieć, aby te naywyższe Władze miały moc z siebie użycia Prawa na fzczegulne przypadki.

Nie odbiegło od tego Prawa y Xięstwo Kurlandzkie w Prawie swoim fzczegulnym, które zachowując *supremum Dominium* Nayiaśnieyszym Panuiącym, pomiędzy innemi chce mieć Reskrypta od Nayiaśnieyszich Monarchow wyszłe, byle z Prawem zgodne, iak nayściśley zachowywane. *Decisiones Commisoriales 1717. in Ziegenhorn Fol: 300. in verbis = et Generosos Confiliarios supremos, quatenus oppressos à vi et potentia tueantur, Rescriptaq; S. R. Mtis conformia Juribus observent, et observari curent.*

Przytoczone Prawo fzczegulne, zostawiające moc w Ręku Monarchy wydawania Reskryptow, chce mieć wszelako, iżby te były zgodne z Prawem.

Przeto, iżby Prawność Reskryptu *quæstionis* na przywiezionym Prawie = *Rescripta conformia Juribus* = załadzała się, zgodność iego z Prawem, usprawiedliwić potrzeba.

Prawo Kurlandzkie, a w fzczegulności *formula Regiminis* w Paragrafach 9. *de Literis Inhibitionis Processus*, y 25. *de Mandatis adversus Executionem*, opisuiąc nieważność Reskryptow, na wstrzymanie Exekucyi Dekretow y Procesow wychodzących, Reskryptow w podobnym gatunku, iaki jest *quæstionis* nie nagania, ani ich niszczy. Przeto podług decyzji Kommissarskich chce ie mieć zachowane.

Tym bardziey zachowane mieć chce, gdy Prawo Pospolite, którego Kurlandzkie płodem, Sprawy w których *Fatalia prosequendæ* zaszły, ożywiać pozwala, y tę moc Naywyżzey zostawia władzy *Codicis Lib: 7mo. tit: 62. de Appellat: Fol: 324. in verbis = Praes Provinciae ad quem appellasti, si non vitio negligentiae vestrae tempus, quod ad reddendos apostolos praescriptum est, exemptum esse animadverterit, sed ex fatalibus casibus necessitate diem functo eo, qui eos perferebat, id acci-*

adi s:

cidisse cognoverit, juxta perpetui Juris formam desiderio vestro medebitur.

Na Dowód nieprawności wyniesionego Reskryptu dwoiakię Prawo przytoczyła Strona UUr: Piechowskich, iedno tyczące się na ten czas Xięstwa Pruskiego, a drugie tyczące się Kurlandyi.

Co do pierwszego; Prawo przywiedzione *ex Diplomate Appellatorio Anni 1615.* nie tylko, że iest na ten czas dla Xięstwa Pruskiego stanowione, a przeto Xięstwo Kurlandzkie wiązać nie może, ale iest oraz w innym cale przypadku, Reskrypt bowiem o który Kwestya, iest wyniesiony *in Ordine restitutionis Causa adversus quævis fatalia,* Przeciwnie przywiedzione Prawo ma zrzeczenie się wydawania wszystkich Listow y Reskryptow, któreby wstrzymywały Exekucyą Dekretow w słowach: *quibus Rescriptis in gravamen & præjudicium Partis in Executione rei judicata aliquo modo impediri, aut retardari possit justitia* = Reskrypt *Quæstionis* wyniesiony iest do Sprawy mającey bydz dopiero sądzoney. Zaś Prawo cytowane wiąże tylko Reskrypta wstrzymujące Exekucyą Dekretow w Sprawach już rozszdzonych.

Co do drugiego, to Prawo iako Xięstwu Kurlandzkiemu służące, iżby wiązać powinno Reskrypt *quæstionis*, lecz potrzeba, iżby ośnova tego Reskryptu zamykała rozkaz albo odebranie komu Dobr bez poprzedzającego Processu, albo odeślanie Sprawy między Obywatelęm, a Xięciem Kurlandzkim o Dobra do Sądow Xiążęcych iak powyższy opis, przez Stronę opuszczony naucza. *Decisio Commis: 1727. Fol: 355. in verbis* = *Quemadmodum juxta formulam Regiminis in omnibus punctis observatam & præcipue juxta hos Paragraphos, quod nemo omnium sive Nobilium sive Incolarum bonis suis sine legitima Cognitione & Iudicio privetur, item si Lis inter Regimen & Nobilem sive unum, sive plures de possessionibus, aliisque rebus orta fuerit, quod causa eorum immediate coram Iudiciis Relationum S. R. Mtis intentetur, nec ulla Re-*

scripta Regia contra Iura hujus Provinciae à Regimine Ducatum horum attendantur, imò ut super impetrantes ad finistram Cancellariorum Regni & Magni Ducatus Litt. informationem talia Rescripta pona in formula Regiminis expressa extendantur, perpetuo cavetur = Reskrypt zaś quæstionis w inszym iest daleko przypadku.

Ma Prawo Kurlandzkie *in Formula Regiminis 1617. Paragraf 9. de Literis inhibitoriis Processus y 25. de Mandatis adversus Executionem*, mowiące o nieważności Reskryptow te Paragrafy powyższy Prawa Opis obiał, lecz te iako obeymujące tylko Reskrypta wstrzymujące Exekucyą Dekretow y Processow są dalekie od Reskryptu quæstionis.

Przywiedzione przez Stronę Prawo do naruszenia Reskryptu, Prawności iego naymniey nie osłabia. Przystosowany Reskrypt 1735. Roku rownie *restitutionis contra quavis fatalia* przez niegdy Ur: Jozefa Strutyńskiego Starostę Szakinowskiego uproszony, raczey gruntuie Reskrypt quæstionis, z przyczyny, że lubo przeciwko tamtemu wyniesiony powtorny przez Stronę 1736. Roku zalecający Sądowi Kurlandzkiemu, aby Sprawę tę sądził według ustaw Prawa z dołożeniem w słowach = *quod si quid contrarium IURI COMMUNI idem Rescriptum in se contineat, id pro nullo à Nobis declarari Fidelitates vestras præsustoditas esse volumus* = lecz czas następny okazał, iż wyszły pierwłzy Reskrypt restitutionis, Sądy tak Primæ, iako y Secundæ Instantiarum znalazły zgodnym *cum Iure Communi*, gdy *non obstante prætensa præscriptione* przyznały współ Sukcesorem y Dziedzicem Dobr Ur: Jozefa Strutyńskiego.

Zatym stoi Reskrypt w swej mocy nienaruszony, gruntuie go przywiedzione Prawo Powłzechne, gruntuie go y samo Prawo łczegulne Xięstwa Kurlandzkiego, a nakoniec y sam Reskrypt poprzedni 1735. Roku podług którego Sądy *prima & secunda Instantia* sprawiły się.

Ma Prawo z tegoż samego Reskryptu Urodzona Strutyńska dopraszania się Esekucyi y Melioracyi innych Punktów Dekretu, na którym brakuje Stronie UU: Piechowski początkowo w poprzednikach swoich Appellacyi Powodom, gdy Preskrypcya od Roku 1754. sześć razy już skończona, jest na przeszkodzie w słowach = *Adiones omnes Civiles quinquennio tolluntur.*

W samej zaś Sprawie; z dwóch istotnych Fundamentów: pierwszym jest Strony Dowodem prawność Donacyi 1708. Roku przez Teodora Wolffa Biskupa dla W. Maryanny Kossowej zeznanej.

Tranzakcyą tą mniemaną Donacyi, że nie zamyka w sobie przedarży Dobr, lecz darowiznę, że nie jest Donacyą, ale istotnym Testamentem, y że ta Tranzakcyą z wydziedzczeniem drugiej Siostry, nie jest z Prawem Xięstwa Kurlandzkiego zgodna, to już jasno w Indukcie Sprawy jest dowiedziono.

Z Dekretu Sądów Asseforyskich 1755. Roku, rodzi się jeszcze o tę Tranzakcyą jedna kwestya, czyli ta, Donacyą lub Testament znaczyć powinna? Wyraz tej Tranzakcyi w słowach = *Eadem bona post fata sua tenendi, habendi* - tę wątpliwość załatwia, y okazuje tę Tranzakcyą być Testamentem, wszakże przy Dekrecie 1755. Roku o słowo = *post fata* - urodziła się kwestya, czyli to w Protokole Miejskim Skarszewskim przez abbreviacyą napisane tak = *p: fata post* - czy - *præ* - znaczyć powinno?

Tę wątpliwość załatwia najprzód nieporządek słów, który u Łacinników powinien być zachowywany, y niepotrzeba dwóch przymiotników = *eadem præfata* - jako jedną treść w sobie zamykających, bo gdy przymiotnik - *eadem* - poprzedza - *Bona*, - a za tym drugiego - *præfata* - nie potrzeba jedno znaczącego, y pewno Pisarz Tranzakcyą piszący napisałby był - *eadem Bona sua*, - albo - *Bona præfata sua*, - bez dokładu - *eadem*, - lecz gdy myśl temuż Pisarzowi obiał, Przew: Wolf, że tę Donacyą dopiero po śmierci swojej chciał mieć skutkującą, dla tego Pisarz dopełniając wolę zeznającego napisał - *eadem Bona post fata sua*.

tudzież z wypisu w innych miejscach tej Tranzakcyi, w słowach - *cum omni & totali Bonorum eorundem* - niżej - *ad eadem Bona*, - niżej - *prout Bona prædicta*, - niżej - *ufum fructum in Bonis eisdem* - gdzie nie potrzeba było drugiego iedney treści przymiotnika.

Powtore z komportowanego do Sądow Afsefsorskich Protokułu Skarżewskiego okazywano, że piszący podobney w wielu innych miejscach Protokułu w słowie - *post fata* - używał abbreviacyi y Extrakt na ten czas świeżo wyjęty do Ohlaty Grodu Kiszporskiego 1710. Roku, ieszcze za życia Przewielebnego Wulffa zanieiony, tę abbreviacyą na słowo - *post fata*, - miał wypisany. *Dekret Afsefs: 1753. Fol: 20.*

Wyraz zaś Dekretu Afsefsorskiego w Motywach Decyzyi swoiey, iż ta abbreviacya - *præ* - znaczyć powinna, nie iest teraz przekonywającym Dowodem, gdyż słowa Dekretu - znaczyć powinna - nie przekonywaią o pewney y nie zawodney Sądu na ow czas względem tego wyrazu determinacyi, Ani wspiera Decyzya utwierdzaiąca Donacyą co do Dobr Infantkich, bo ta zapadła nie z przyczyny ważności Donacyi, lecz nayszczegulniey z przyczyny zamilczaney przez lat około 40. dawności, y rozpoczętey dopiero o nie w Roku 1747. przez wydane Pozwy Sprawy, tudzież odmiany Dziedzica przez nastąpiącą do obcey osoby. Possefsyą *Leg: Dekret Afsefs: Fol: 28. § począwszy.*

Pomimo zaś poprzednich Dowodow, że słowo w Tranzakcyi przez abbreviacyą wyrażone, znaczy - *post fata*, - y że ta Tranzakcyą znaczy Testament, a nie Donacyą rzecz w iasności.

Bowiem tą Tranzakcyą Przew: Wolff z Dobrami, zrzekł się y Prawa *Juris Patronatús* w słowach $\equiv$ *cum Jure Patronatús præsentandi Parochi & conferendi munera Ecclesia.* - Ten wyraz Tranzakcyi, zgoła cały iey Opis, nie miał swoiey Exekucyi w osobie W. Kofsowy za życia Przew: Wulffa, o czym przekonywa Erekcya Kościoła w Dobrach Lantzen quæstionis, y ostrzeżenie dla siebie *Juris Patronatús.* Przekonywaią y Listy Oryginalne Przew: Wolffa, ieden w Rok po mniemaney

Doną cy

Donacyi die 7. Januarii 1709. z Dobr *quaestionis* Laukenzy piśany w słowach = *żałuję tak wielkiej ruiny WmęPaństwa, aleć y u mnie nie mnieysza, kiedy kilka Niedziel w domu przemieszkawszy, już owies kupować poczynam, teraz na Laukużę moję włożono Kontrybucyi Szwedckiej 2400. Talarow bitych, y ledwom z wielką biedą na 1000. Talarow ugodził, z Lixny zaś &c.* Drugi z Miechowa dnia 3. Julii 1710. do Siostrzenicy w słowach = *Jać y w Lixnie y w Laukiezie, ani mieysca, ani chleba nie żałuję WmęPannie.*

Po załatwieuiu tey wątpliwości wypada ułatwić Dowody Strony, okazujące różną *quaestionis* Tranzakcyą.

Rzecz w iawności, że Przewielebny Wolff Dobra *quaestionis* y inne obiał Prawem Sukcesyi po Oycu swoim, z obowiązkiem spłacenia z nich posagu Siostrze, posiadał ie, iako na siebie po Oycu spadłe, a nie nabyte. Przeto one, iako *Successiva* darować nie mógł, iedney Siostrze z pokrzywdzeniem drugiej z mocy Prawa Kurlandzkiego. -- *Liberi quoq; si sine Liberis decesserint - - - Fratribus vero & Sororibus, vel Nepotibus ex illis alteram semissem relinquere tenebuntur.*

Prawo przez Stronę *de libera cuiq; Bonorum Donatione* przywiedzione, tak powszechne, iako y Xięstwa Kurlandzkiego, nayprzod nie ściaga się do Tranzakcyi *quaestionis*, bo ta nie iest prostą Donacyą, ale Donacyą *causa mortis*, czyli Donacyą Testamentową, Exekucyą swoję dopiero po śmierci biorącą.

Prawo Powszechne w ogulności pozwala Właścicielom Dobr swoich Donacyi, Prawo Kurlandzkie *in Formula Regiminis* § 90. Takowe Donacye znaczące rozrutność, a często wyciśnione, przechodzące Summę 500. Zł. chce mieć przed Aktami publicznemi czynione - *id circo Donationes omnes excedentes Summam 500. Flor. Polon. nonnisi publica infinnuatione Iudiciali pracedente permitti.* Wżelako Prawo to mowiące *de simplicibus Donationibus*, Donacyą *causa mortis* czyli Testamentową nie wiąże.

Przywiley *Nobilitatis* 1561. § 7. *in verbis* = *ut habeamus liberam & omnimodam potestatem de bonis Nostreis di-*

ponendi, dandi, donandi, vendendi alienandi & in usus bene placitos NON REQUISITO VESTRAE MAJESTATIS CONSENSU & alterius cujusvis superioris convertendi, -- jest wcale różny od dzisiejszego przypadku, ściągający się ogólnie do wszystkiej Szlachty Kurlandzkiej względem Monarchy, iżby im wolno było Dobrami dysponować bez Konsensu na to od Najjaśniejszego Pana Panującego = non requisito Vestrae Majestatis Consensu.

Równie Przywilej Xięcia Gotarda 1570. Roku ma się referenter do poprzedniego Przywileju Nobilitatis, y mowi tylko *de Bonis acquisitis, non autem profectitiis a Majoribus*, te obydwa objaśnia y załatwia późniejszy w lat kilkadziesiąt *Formula Regiminis 1617. § Liberi si sine Liberis*, a tą się szczegulnie Xięstwo Kurlandzkie rządzi.

Formula Regiminis § 90. mowiąca o insynuacyi do Akt, nie może być do Akt któregokolwiek Kraiu lub Prowincyi, tylko do Akt samego Xięstwa Kurlandzkiego stosowana, bo *Formula Regiminis* zamykająca ten Paragraf dla samego tylko Xięstwa Kurlandzkiego jest uchwalona, podług iey Opisu w słowach = *ut Jura & Leges certamq; rationem & formam, qua & Ducatus hic recte & ordine regi & gubernari, & justitia eis quorum interest, administrari possit.*

Tę myśl Prawa gruntującą się na Prawie powszechnym *Instit. Civil. Lib. 2. tit. 7. de Donationibus* w słowach = *Donatio inter vivos valorem 500. Flor. excedens, coram Adis fieri debet, idq; illius Judicis & Magistratus, sub quo Bona existunt.* Tudzież y na Prawie Koronnym Statutow 1496. 1507. oraz Konstytucyi 1576. 1588. y 1620. wytłomaczyły następnie *Decisiones Commissoriales Anni 1717. in Liegien. Fol. 321. § 2do in verbis: ut autem unus quisq; sciat, quam pradio-rum singulorum sit conditio, venditio, seu quavis alienatio rerum immobilium, earundemq; oppignoratio juxta § 98. Statutorum, nonnisi in Judicio istius Districtus, ubi sita sunt, fieri, & ad cujusq; Notitiam Libris publicis inscribi debet.*

Tę mniemaną Donacyą z przepisu przywiedzionego Prawa sam Przewielebny Wulff chciał mieć do Akt Dobrom właściwych przeniesioną, iak Opis tey Tranzakcyi w słowach = *tum & praesentem Inscriptionem ad Acta Castrensia, Palatinalia, Pomeraniensia, Skarzewiensia, aliaq; quavis Acta proprii Territorii seu Districtus etiam in absentia sui, transferendi*. Nie były Akta Kurlandzkie w czasie owym zamknięte. Przewielebny Wulff podług Dowodow z Listu die 7. Januarii 1709. z Laukezy pisanego, a przeto po uczynioney w pułtrzecia Miesiąca Tranzakcyi mieszkał w Kurlandyi, wszelako na mocy Prawa Kurlandzkiego § 90. *de Donationibus* w słowach = *quia & ipse Donator, nisi praecesserit insinuation, penitendi ac repetendi Donationem, facultatem habebit* -- chciał ią mieć za nieważną, gdy iey w Grodzie Kurlandzkim Selburkim nie ingrosował.

Prawo Kurlandzkie *Formula Regiminis* y późniejszy przepis *publicam Actis insinuationem*, y stanowione dla Kurlandyi, nie może bydź do innych Akt ściągane, przeto z mocy tego Prawa mniemaną Donacyą o Dobra w Kurlandyi leżące czynić w Aktach tamtejszych należało.

O przenosie iakichkolwiek Zapisow Prawo Kurlandzkie żadnego nie czyni objaśnienia, przeto tym samym chce mieć takowe Tranzakcyje w Aktach swoich czynione, a nie przenoszone.

Konstytucya 1588. na Kray tutejszy stanowiona nakazująca przenos wszelkich Zapisow w Aktach obcych czynionych, do Xiąg własnych, nie zamierzyła czasu, ale Konstytucye późniejszy iako 1620. y inne następne objaśniły myśl wyższego Prawa, y uczyniły zamiar czasu około iednego Roku.

Przeto mniemana Donacya przeciwko przywiedzionemu Prawu na Dobra w Kurlandyi będące w Aktach Miejskich Skarzewskich Pruskich inney Prowincyi, lubo pod iednym na ten czas panowaniem, ale szczególnym Prawem rządzącej się, w Aktach nieprzyzwoitych, bo niewłaściwych Dobrom Ziemskim,

uczyniona, do Akt Kurlandzkich Dobrom przyzwoitych przeciwko woli darującego po upłynionych dopiero latach 30. przez Oblatę podana, jest bezprawna.

Nie polepiła popełnionego bezprawia Allegacya Strony, że lubo Tranzakcyja *quæstionis* nie była czyniona, w Aktach Dobrom przyzwoitych, ani przeniesiona, przecież zadofyc się stało potrzebie Prawa, gdy o tey uczynionej Tranzakcyi wiedzieli poprzednicy UU: Strutyńskich.

Prawo nakazujące czynienie wszelkich Zapisów w Aktach Dobrom przyzwoitych, lub ich przenos w czasie, nie ostrzegło podobnego przypadku, szczerulnie tylko rygor *nullitatis in casum* przepisało. Konstytucya Koron: 1576. = *Zapis na prze-darz, Darowiznę albo Zamianę extra Districum uczyniony nie jest ważny, okrom Seymu y Kancellaryi Królewskiej.*

UUr: Jan y Brygitta z Berkow Strutyńscy donosząc W. Kofsowey 1713. Roku o nierządzie w Dobrach Kurlandzkich, y krzywdach od sąsiad, nie przeto, żeby wiedzieli o mniemanej Donacyi Dobr Wulffowskich, y tym samym za Prawną one przyznawali, ale raczey nie wiedząc o niey, donosili o krzywdach, które ich rowno dotyczyły, a przez to dali poznać, iż rościli do tych Dobr Prawo.

O tey wiadomości przeświadcza Strona Plenipotencyą oraz Kwitem 1713 Roku przez UU: Strutyńskich y Podbereskich w Grodzie Warszawskim z odebranych rzeczy iakoby po Przew: Wulffe pozostałych, na rzecz W. Kofsowey uczynionym.

Ta Plenipotencya przez UUr: Strutyńską y Podbereską, a po-dług niey kwit zaszły, nie ściągają się do rzeczy po Przew: Wulffe pozostałych (iak Strona in *Statu Causæ* wyraziła), ale tylko do rzeczy po śmierci WW. Berków Kasztelanow Infantkich u Przew: Wulffa pozostałych, przeto z niey wiadomości o Tran-zakcyi wnosić nie można.

Pleni-

Plenipotencya dnia 10. Januarii 1713.

Kwit podług tey Plenipotencyi przez Ur: Strutyńskiego y Podbereskiego uczyniony, w opisie swoim obojętny, przecież go Plenipotencya objaśnia, iż ten nie do pozostałych rzeczy Wulf-fowkich, ale Berkowkich ściągac się ma, inaczey, ieżeli Stro-na ten kwit do rzeczy właściwie po Przew: Wulfie pozostałych sfofować chce, tym samym niszczyć będzie Tranzakcyą *quæstio-nis*, którą wszystkie ruchomości wraz z Dobrami W. Kofsowey są darowane, przeto gdy te rzeczy Konfukcesorkom podług kwitu oddała, tym samym uznała być bezprawną mniemaną Donacyą.

Pomimo przywiedzonego Prawa, powszechne Prawo przez Stronę allegowane w słowach = *Instrumentum factum in Ter-ritorio ex forma Statuti valet etiam extra Territorium* = Item = *Testamentum secundum loci consuetudinem factum, ubiq; valet* = objaśnia raczey nieprawność Tranzakcyi *quæstio-nis*. Albowiem to Prawo przez słowa = *ex forma Statuti* = rozumieć daie Prawo Kraiu, iaka iest *forma Regiminis* dla Kur-landyi, *per consuetudinem*, daie poznać zwyczaj, iaki wzglę-dem Kurlandyi iuż z ustanowionego Prawa wyniknął.

Przywiedziony przez Stronę *Author Gaillus* w zdaniu swo-im nie może uwłaczać Prawom powszechnemu y Kraiowemu, gdy te wszelkie zapisy w Aktach właściwych Dobrom czy-nić nakazują.

Decisiones Commissoriales 1717. R. iako późniejszy od Tran-zakcyi, zdaia się iej nie wiązać, ale to Prawo zastępuje *Formula Regiminis* na samo Xięstwo Kurlandzkie uchwalona w słowach = *publica infinnatione Iudiciali præcedente* = Dalszy wyraz De-cyzyi Komm: w słowach = *Salvis vero obligationibus & in-strumentis, iam antea datis, & more hactenus usitato, judi-cialiter corroboratis* = nie iest do dzisieyszego przypadku, ale raczey ustanowione iest w materyi *potioritatis* względem pier-wszości Zapisów. *Leg. w Liegenhornie fol. 321. § 2.*

Strona w dalszym utrzymaniu ważności inniemaney Donacyi *quæstionis*, czyni ją *remuneratoriam*, czyli *onerofam* z przyczyny że W. Kossowa obiawży Dobra po Przew: Wulfie opłaciła długi do 129. tysięcy Tynfów y na to składa specyfik cyą.

Tę allegacyą nayiaśniej załatwi sama Tranzakcyą; Prawo Koronne przepisując formę Zapiśów, przy Zapisie przedarzy dokłada y Ewikcyą w *Herburcie fol. 212*. Zaś przy Donacyi dobrowolney żadney nie dokłada Ewikcyi *fol. 214* Donacya mniemana *quæstionis*, ieżeli była *remuneratoria*, więc miałaby w sobie zaraz Ewikcyą ostrzeżoną, tak, iak iest ostrzeżona w Zapisie *venditionis* samego Przew: Wulfia na rzecz WW. Berków w Roku 1676. Przecież w Tranzakcyi *quæstionis* tej Ewikcyi doczytać się nie można, bo iest *forma simplicis causa mortis Donationis*.

Długi ciążące Dobra po Przew: Wulfie pozostałe, składające tak znaczną summę, iak Specyfikacya uczy, nie inaczey, iak za poprzedzającymi Urzędowemi Tranzakcyami byłyby na pomienionych Dobrach zabezpieczone, summa Kredytorom z Substancyi Wulfowskiey wypłacona, nie mogłaby być zaspokoioną inaczey iak za Urzędownemi Kwitami, z których żadnego Strona nie pokłada, a przeto Specyfikacya prywatna nie mająca wsparcia, przez kwity urzędowe, koniecznie zayść powinna, nie popiera allegacyi Strony.

Raczey przeciwnym taż sama Tranzakcyą iest dowodem prostej Testamentowey darowizny, gdy przez nią iest ścieśniona wola y przepisana Ordynacya, aby Dobra darowane po śmierci W. Kossowey, iey Sukcesorom męzkiey płci tylko dostały się $\square$ *Sorori suæ, ipsiusq; Solis Masculis Successoribus* $\square$ Ta ordynacya nie ma dotąd swoiey Exekucyi, bo W. Kossowa umarła R. 1720. zaś Synowie iey wprzód iako to: Jan 1712., a Jozef 1714. iak *Genealogia in Statu Causæ* Strony. Przeto z tego samego Powodu Dobra po Przew: Wulfie pozostałe wrocić się na równy dział do bliższych Sukcesorów powinny, a to podług Prawa *Privilegii Nobilitatis 1561. §. 10. in verbis* $\square$ *Masculis vero non existentibus femellæ in omnibus succedant.*

Ani po-

Ani polepsza dowodu strony Allegacya, iakoby wszelkiemi Dobrami tak nabytemi iako y spadkowemi po Rodzicach, czyli *Avitis* wolna była każdemu dyspozycya, y że Dobra *quæstionis* nie są *Avita*.

Prawo bowiem Saskie z powszechnego utworzone, różny od allegacyi strony czyni Dowod w Zalaszwolskim *Lib: 2do. fol. 116. nam dispositione istius (Saxonici), Juris constitutum est, ne sine Consensu hæredum & Iudiciali termino, aliquis bona sua propria alienare possit, ut est textus expressus ejusdem Juris Saxonici Lib. 1. Art. 52. qui textus licet generaliter loquatur de omnibus bonis immobilibus, usu tamen & quotidiana pronuntiandi consuetudine nonnisi in bonis hæreditariis & avitis, quæ a Maioribus suis pervenerunt. Ita Lobeln &c.*

Do tego Prawa przychyliło się y Prawo Kurlandzkie *Formula Regiminis § 172. Liberi quoq; si sine Liberis &c.*

Lubo zaś *Privilegium Nobilitatis 1561.* y Przywilej Xcia Gotarda 1570. zostawiły wolność Obywatelom Kurlandzkim rozrządzenia bez dystrykcyi Dobrami swemi podług ich woli, ale ta wolność rozumie się respective względem Panującego, aby do takich czynności szczególnego od Monarchow nie szukali pozwolenia, w słowach *non requisito Vestræ Maiestatis consensu* tym przecież Prawem nie zostali uwolnieni od zezwolenia mających Prawo do Sukcesyi, lubo to wszystko, później ustanowione Prawo *Formula Regiminis* objaśnia *Lib: quoq; &c.*

Niewchodząc w głębsze poznanie Dobra *quæstionis*, z kąd wypływały, dosyć na tym, że są po Rodzicach na Przew: Wulffa spadłe, przeto już są *a Maioribus profectitia*. A w tym miejscu dosyć się odwołać do Prawa powszechnego powyżey przywiedzionego, które zabrania oddalenia Dobra bądź Dziedzicznych, bądź po Rodzicach spadkowych, bez zezwolenia Sukcesorów.

Dobra *quæstionis* dla odprzedania ich pierwey 1676. Roku Konstancyi Berkowey, a potym od niey odkupu nie odmieniły natury swoiey, ani stały się *Bona acquisita*, bo ta przedarz w Aktach nieprzyzwoitych Grodzkich Brańskich uczyniona, ani dotąd przeniesiona do Akt Kurlandzkich, bez intromisyyi, WW.

Berków uczynić nie mogła prawnemi Dziedzicami, ile gdy na tę przedarz W. Kossowa iako Sukcesorka podług przywiedzonego Prawa nie zezwalała.

Owżem przeciwny dowód, gdy sam Przew: Wulff lubo po odkupie Dobr od WW. Berków, w mniemaney Donacyi na rzecz W. Kossowey, przyznał Dobra *questionis* być *à maioribus profectitia* w słowach *Quia ipse Bona sua hereditaria &c. in Ducatibus Curonia & Livonia sita &c. &c. super iisdem prefatis Bonis Paterna & Materna hereditatemq; eorundem &c.* To samo ieden z Sukcesorów W. Kczewski Woiewoda: Malborski Zięć W. Kossowey w liście swoim z Stanisławowa do Uro: Strutyńskiego pisanym potwierdził w wyrazie, że Dobra Przew: Wulffa nie mogły być od Familii oddalone.

List d. 27. Aprilis 1719.

Strona *in Statu Causæ* przyznaie nie możność alienacyi Dobr przez Testamenta, bo iest na przeszkodzie iasne Prawo, dowodzi przecież, że ta Tranzakcyja, chociażby miała donacyą *causa mortis*, tedy wolna Dobr wszelkich alienacya na mocy Prawa Kurlandzkiego *Donationes omnes etsi licite sint &c.*

Donacyi *causa mortis* troiaki gatunek Prawo przepisało, pominawszy dwa iako nie stosujące się do dzisiejszey Sprawy, trzeci iest *Donationis causa mortis* *Si quis periculo mortis non sic det, ut statim faciat accipientis, sed tunc demum, cum mors fuerit infecuta, ut ex Textu in Lib. 2. §. de mortis causa Donat: apud Lipski.* W tym gatunku iest Tranzakcyja *questionis*, bo iey ulkutecznienie dopiero po śmierci zayść miało w słowach *Eadem Bona post fata sua tenendi, habendi* y tak się stało, co wyżej dowiedziono.

Takowych gatunków Donacye Prawa wszystkie porównywała z Testamentami *in verbis Attamen Imperator Justinianus omni illa dubietate explosa hodie Donationes causa mortis per omnia ferè ultimis voluntatibus & legatis aequiparavit. ut in l. final. Cod. de mortis causa Donat: apud Lipski*

Tę przeto Tranzakcyą z Prawa porównaną z Testamentami wiąże Prawo Kurlandzkie *Formula Regim: § 127. Liberi quod: si sine*

si sine Liberis decesserint Testamento suo Parentes suos excludere non possunt, sed dimidiam partem illis, Fratribus vero & Sororibus vel nepotibus ex illis, alteram semissent relinquere tenebuntur.

Z tych dowodów tę Donacyą Sądy 1ma & 2da Instantiarum uznały ią *pro Donatione causa mortis* y z Testamentami porównały. Extrakt tey Tranzakcyi mający w sobie wypis abbreviacyi na słowo *= post fata =* nie uczynił w tych Sądach błędu, bo y w Sądach Assessorских z komportowanego Protokółu okazały się podobne abbreviacye w inszych Tranzakcyach znaczące iednak słowo *post fata*, a to znacznie iuż wyżej Dokumentami posseksyą y Dziedzictwo Dobr *quæstionis* Przewieleb: Wulffa po tey Tranzakcyi dowodzącemi iest wsparte.

Drugi Dowód Srony *incompetentis Actionis* iest zamilczana dawność, tę Strona na dwoisty podzieliła gatunek *imo ad rem, 2do ad actionem.*

Prawo Kurlandzkie *Formula Regiminis* o zamilczaney dawności, co do pierwszej *ad titulum Actionis* Stanowi in verbis *= Res immobiles inter presentes Sexennio inter absentes 12. Annis præscribuntur.* Co do drugiej *contra Actionem quinquennium* w słowach *= Actiones omnes Civiles quinquennio tolluntur, intra quod spatium nisi quis instrumentis obligationibus alioque Jure suo usus fuerit ab omni actione cadet.*

Stosowana przez stronę preskrypcya ani w pierwszym, ani w drugim gatunku nie zaszła z przyczyn.

Tranzakcyą mniemana Donacyi uczyniona iest 1708. R. ktorey uskutecznienie dopiero po śmierci Przew: Wulffa zayść miało *= post fata =*

Był Dziedzicem y Posessorem Dobr darowanych, po tey Tranzakcyi Przew: Wulff iak Listy iego ieden z Laukenzy 7. Ian: 1709., drugi z Miechowa d. 15. Iunii 1710. y Erekcya Kościoła w Lautzen d. 10. Maia 1710. wyżej złożone dowodzą: następnie śmierć go zaszła w R. 1712.

Za życia Przew: Wulffa nie mógł się nikt Sukcesyi po nim upominać, bo *vivente hærede non venit eius Successio*, zaczym w tym czasie nie mogła zachodzić *Præscriptio* na mocy Prawa = *Item contra agere non valentes, præscriptio non currit* =

Po śmierci dopiero zaczynać by się powinna, lecz ta podług Prawa Xięstwa Kurlandzkiego płynąć niemogła. Bowiem List W. Kossowey do Ur: Michała Strutyńskiego zaświadcza, że miała intencją bydź w Dobrach Inflantskich y Kurlandzkich, lecz dla grafsuiących w tych krajach woysk Ruskich odkłada skutek intencji swoiey do Ewakuacyi tych woysk, prosi o cierpliwość, poki sama nie naznaczy czasu, y mieysca do kombinacyi, oświadczaiąc się, ieżli nad słuźność co nie wyświadczy, tedy nie ukrzywdzi.

List z Szynwaldu dnia 25. Maii 1718.

List ten następne czyni dowody: pierwszy, że była *hostilitas*, a ztąd *preskrypcya* nie służy podług § 155. *Præscriptio belli quoque tempore cefsat.*

Drugi, że otę Sukcesyą Ur: Michał Strutyński upominał się u W. Kossowey, czyni tamę *Preskrypcyi* podług §. 158. *Præscriptio interrumpitur, si possessio sit litigiosa.*

Trzeci, że W. Kossowa wiedziała o *possefsyi* przez siebie rzeczy cudzey z Prawa UUr: Strutyńskim przypadaiącey, y lubo tym Listem oświadczyła załpokoienie, przecież tego niedopelniła, wypada zatym *possessio mala fidei*, na co Prawo §. 158. *Præscriptio interrumpitur, si Possessor de mala fide, & quod injuste possideat, compellatus fuerit.*

Przeto zamilczana dawność od Roku 1712. śmierci Przew: Wulffa do dnia 27. Febr: 1719 czyli do czasu zanieśionego Manifestu niemoże bydź na przeszkodzie.

Po doszłey do Ur: Michała Strutyńskiego wiadomości zażłzey *Tranzakcyi quæstionis*, y uczynionych Przyjacielskich krokach, gdy obiecanego ułożenia się nie mógł otrzymać skutku, zaniośł dnia 17. Febr: 1719. Roku Manifest do Akt Mitawskich z infynua-

insynuacją onego, którym o bezskuteczne skarżył się obietnice; ponowił drugi w Grodzie Selsburskim dnia 24. Listopada 1721. Pozwał zaraz w tym czasie, z kąd Proceśs rozpoczęty trwał do Roku 1727.

W tym czasie zacząwszy od Roku 1719. zamilczana dawność *quo ad rem* już mieysca nie ma dla zasłanych zażkarżeń, a potym rozpoczętego Proceśsu, zaś *Prescriptio Actionis* w tych latach ciśniona być nie może, bo Manifesta w latach 1719. 1721. czynione y Proceśs zaraz w R. 1721. rozpoczęty, następnie przez lata 1724. 1726. y daley wiedziony, są na przeszkodzie.

W Roku 1727. Sukcesorowie Kosowscy czyniąc pozorną zwłokę rozpoczętej Sprawy dali submisją na siebie przyiacielskiej zgody z Terminem Miesiąca Marca R. 1728. Ta nie wzięła skutku, nastąpiło bezkrólewie 1733. R. y wojny uspokojone przez wyjście woyska w Roku 1726. pozwoliły natenczas wrocić się do Proceśsu, który nieprzerwanie już w Sądach *mae & 2da Instantiarum*, już y w Sądach Relacyinych był toczony aż do Roku 1754.

Po Roku 1728 czyli Terminie bezskutecznym z submisyi aż do Roku 1736. niemalż w dowodzie *contra Prescriptionem Actionis* kontynuacyi Proceśsu, lecz czas bezkrólewia 1733 wojny na tenczas w części ielżcze publiczności pamiętne, czynią prawną iey Excepcyą = *Prescriptio quin & belli tempore cessat* =

Druga Excepcya *prescriptionis actionis minorennitatis* Metryka Ur: Jozefa Strutyńskiego dowodzi iego urodzenie 1712 R. d. 18. Marca, małoletność podług Prawa Kurlandzkiego rozciąga się do lat 21. Form: Regim: § 68. *Pupilli usq; ad Annum 21. furiosi autem in perpetua Tutela, donec morbus persistit, esse debet.* Ta małoletność Ur: Jozefa skończyła się w R. 1733. d. 18. Marca, w czasie której upada Preskrypcya w słowach = *Prescriptio autem non currit contra Pupillos* = Ta Preskrypcya od czasu skończoney małoletności 1733. R. do

czasu ponowionego Procesu R. 1736. nie może znówu być
mieszczoną w trzech latach, gdy Prawo mówi = *Actiones o-*
mnes Civiles quinquennio tolluntur =

Dalszy czas od R. 1736. aż do 54. już nie ciśnie Strona
pod Preskrypcją dla trwałego nie przerwania Procesu.

Przed Rokiem 1754 wprowadzona została Sprawa przez
Appelacyą do Sądów W. K. Mci P. Miłościwego w tymże Roku
z przypadającego wpisu, na otrzymane przez Stronę wzdawanie
podług dawnego zwyczaju zażądał areszt.

Nie będące od tego roku aż do końca przeszłego Panowa-
nia Sady, wstrzymały dalsze postępowanie w sprawie. Przyczy-
niło się następne do tej przewłoki zabuystwo Oycy w R. 1761.
y Syna w R. 1777. Strutyńskich. Obowiązek małżeński z state-
cznym przywiązaniem złączony, a daley miłość wrodzona potom-
stwa, radziły wprzód, kary za występki poszukiwać, niżeli tak o-
kropną śmiercią zostawionego majątku dochodzić obduźny Proces
w dochodzeniu kar zupełną w Sukcesorach troskliwość i spółośność
odział do popierania wiążące w tym Sądzie sprawy, o której dopie-
ro poźną wzięli wiadomość. Ta zaś będąc na Prawie y sprawiedliwo-
ści zażadzoną, nie mogła im niepomysłnych obiecywać skutków po-
mimo zadawnienia, do którego z siebie przyczyny niedali.

Przewłoka zatym Prozekucyi Sprawy nie może za sobą
ciągnąć dawności zamilczanej *ad Actionem*, już dla nie będą-
cych Sądów, już dla zaboystwa Oycy y Syna, już nakoniec dla
Rewolucyi w Kraiu, ile gdy Prawo Powfzechne Sprawy w Sa-
dzie Naywyższej Magistratury wiążące, od tej ostrości Prawa
uwalnia. Cod: Lib: 7. tit: 63. Fol: 329. § 3. *Si tamen in Sa-*
cro Nostro Consistorio lis exordium caperit, etiamsi non fu-
erit in eodem Die completa, tamen perpetuari eam concedi-
mus.

Toż samo Autor Gaillus Lib. 1. Obser: 141. Art: 7. in
Camera Imperiali neq; hujusmodi fatalia Appellationis pro-
sequenda, nec etiam Fatalia sine Instantia, puta triennii in
causis simplicis quarela currunt. L. properandum. C. de Ju-
dic:

Na fundamencie Prawa tego wyszłe Reskrypta *restitutionis Causa adversus quavis fatalia*, ieden Roku 1735. drugi 1784. oddaliły wszelkie Zarzuty zamilczaney dawności.

Nakoniec z otrzymanego w Roku 1754. przez Stronę wzdawania Excepcyą *incompetentis Actionis* Strona ugruntuować stara się.

Mniemana u Strony Kondemnata, a w istocie samey wzdawanie zaareztowane znaczy Dilacyą w Sprawie dla Strony areztuującej.

Tych Dylacyi podług zwyczaju pozwalaly dawniey Sądy J. K. Mci tak Assessorckie, iako y Relacyjne Kurlandzkie, iak dowodzą ich Extrakty w *Liegenhorn Fol. 342. y 344.* oraz y Protokoły; Tych Dylacyi nawet dwa razy w iedney Sprawie następnie używano, iak *Extrakt w Liegenhorn Fol. 344.*

Różnica wzdawania areztowanego, od wzdawania właściwego, czyli Dekretu zaocznego była ta, iż przy pierwszym zawsze znayduie się ostrzeżenie w słowie = *Arrestata per NN.* iak w *Liegenhorn Fol. 342.* a to wzdańey Stronie szkodzić nie mogło, zaś przy drugim = *Contumaces NN. in lucto prout dabitur, idq; sine beneficio Arresti.* *Liegen. Fol. 344.* Przy Dekrecie zaocznym takowego gatunku wypisywano treść Sprawy z Decyzją, czego przy wzdawaniu areztowanym czynić nie można było, a takie właściwy oznaczowało Dekret zaoczny, iakowiy Sukcesorowie Strutyńscy na UUr. Piechowskich na przeizłej Kadencyi otrzymali.

Ten zwyczaj Wzdawań areztowanych zniosta Ordynacya dla Sądow Assessorckich 1764. w słowach = *znaszając mniej potrzebne arezta.*

Mniemana Strony Kondemnata mając tylko wzdawanie zaareztowane w słowach = *Arrestavit* = nie zamykająca opisu Sprawy z Decyzją właściwie Dekretem zaocznym, iaki iest na UUr. Piechowskich otrzymany nazwać się nie może, a przeto nie ulepza Eycepcyi *incompetentis Actionis.*

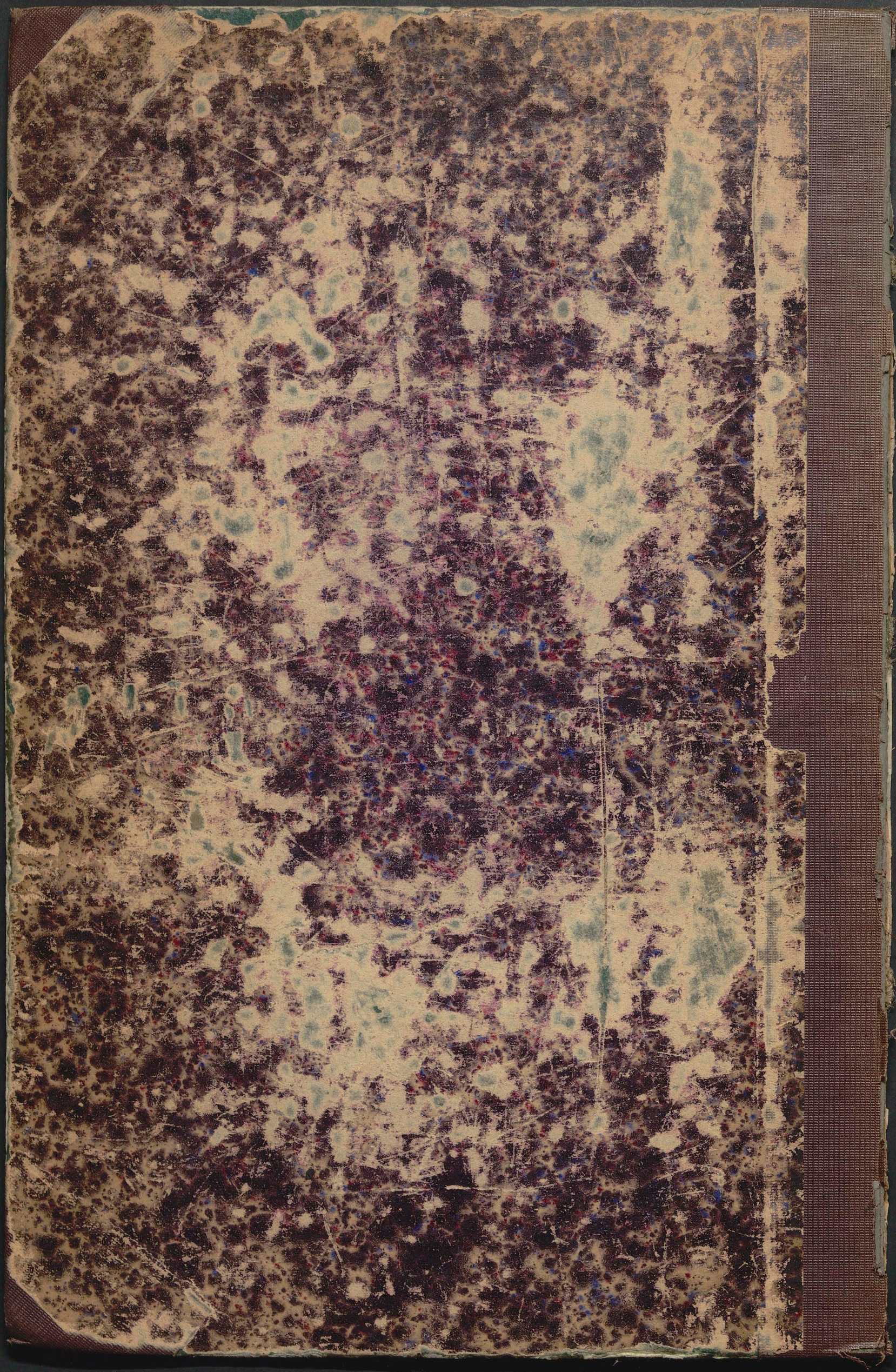

Przeciwnie Dekret Zaoczny na UUr. Piechowickich otrzy-
 many jest innego gatunku, ma po sobie Prawo, z Mandatu do-
 brze położonego w czasie zapadły, Przeto Excepcyi Strony nie-
 mające za sobą nawet zaślony Prawa, iakoby dla braku Doku-
 mentow y trudnego na Sprawę Ziazdu, onego nie obrażają,
 ani go obraża nieprawne iakoby położenie Mandatu, że przez
 Woźnego Zelburkiego Xiążęcego, gdy bowiem Dekretów Są-
 dow Relacyinych W. K. Mei P. N. M. mają moc czynić Exe-
 kueyą Sędziowie y Offycyalistowie Xiążęcy, przeto y Woźnym
 Xiążęcym respectiwe podobne Prawo służy do wynoszenia Man-
 datow na Sądy Relacyine.

Procesa
według dawnego
prawa polskiego

Plachaty.

~~VIII.~~
IX